

KRALJ I DVORSKA LUDA

Čuo sam za jednog kralja,
ruke teške poput malja,
njom je tuk'o na sve strane,
vojsku, sluge i dvorane.

Njegova je dvorska luda
ulagala mnogo truda
da ga smiri makar malo...
Kralj mu reče: „Ćut, budalo,

ti si tu da štapom mašeš
i drvenog konja jašeš
i da budeš glupi Gustav,
nisi tu da meljaš Ustav!''

Al' vremena malo prođe,
do prevrata dvorskog dođe.
Luda sede tad na presto,
kralj na njeno dođe mesto...

Kralj sad shvata, sad mu jasno,
na njegovu žalost - kasno.
Moguća su i ta čuda
-da kralj bude dvorska luda.

Pamti ovu priču sada,
jer se s vrha lako pada.
Danas gore, sutra dole,
da padovi ne zaboje...

Ako dođeš i na presto,
prisećaj se ovog često:
Prema svima dobar budi,
naročito prema ludi!

Saša Božović
<http://www.sasabozovic.com/>